

РЕШЕНИЕ

№ 14097

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

при участието на секретаря ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско
дело № 20231110102560 по описа за 2023 година

Производството е исково по молбата на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от А., със седалище и адрес на управление: гр. Со/адрес/ срещу Р. К. А. с ЕГН ***** и постоянен адрес в гр. С/адрес/ със съдебен адрес в С/адрес/ правно основание по чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 79 от ЗЗД и чл. вр. с чл.155 ЗЕ и чл.86 ЗЗД, с които ищцовото дружество иска да бъде прието за установено, че ответницата му дължи следните суми: **1100,38 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството ни топлинна енергия за периода от м.05.2019г. до м.04.2021г. включително, **180,63 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2020г. до 19.10.2022г. и законна лихва за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение до изплащане на вземането, както и за сумата в размер на **33,61 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството ни топлинна енергия за периода от м. 10.2019г. до м. 04.2021г. включително, **7,14 лв.**, представляваща мораторна лихва върху въпросната главница за периода от 01.12.2029г. до 19.10.2022г. и законна лихва за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение до изплащане на задължението, за които суми по ч. гр. дело № 59807/ 2022 г. по описа на СРС, 144 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от датата 16.11.2022г.

Поддържа се, че ответницата е собственик на топлоснабден имот с абонатен № 259116 през периода от 01.5.2019 г. до 30.4.2021г , сумите за доставената енергия за който не са заплатени. Излага се още, че сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, е сключила договор за извършване на услугата дялово с „...“ ЕООД, което дружество е конституирано като трето лице – помагач на ищеца.

Моли се да бъде постановено решение, с което да се приеме за установено, че ответницата му дължи претендираните суми. Ангажират се доказателства. Претендират се разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор, с който исковете се оспорват като недоказани и неоснователни. Оспорва се качеството на потребител за сочения имот и период; оспорва се избора на топлинен счетоводител, оспорва се доставката на топлоенергия за сградата, в която се намира имота; мощността по проектна документация и строителни книжа. Навежда се давност. Оспорват се част от ангажираните доказателства и се ангажират други такива.

Съдът е сезиран с искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД

Софийски районен съд като взе предвид разпоредбите на закона, исканията и твърденията на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.153, ал.1 Закона за енергетиката, в редакцията, касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл.150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

От НА за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу

отчужден имот за мероприятия по ЗТСУ от 1992г. се установява, че Р. А. е придобила ПС върху имота – апартамент 11 в бл. 2-4 на четвърти етаж – процесния, за което няма спор по делото.

От заключението на вещото лице по СТЕ, която съдът е приел без възражения от страните, се установява, че този имот е с аб. № 259116 при ищеца, със сключен договор за монтаж на измервателни уреди. Вещото лице сочи още, че през исковия период в имота на ответника не е имало отоплителни тела, а само два броя водомери за топла вода. Сградата е била на ежемесечен отчет като през 1998г., е било изключено и отоплението на стълбищната част. Сумата за БГВ като топла вода е било осъществявано на база „прогнозни стойности“ като отчитането ѝ е ставало по данни на топломер. Стойността на сумата за сградна инсталация и БГВ е в размер според заключението от 1100.37 лева като има за доплащане една сума от 85.27 лева. Тези 1100.37 лева за сбор от 321.78 лева за сградна инсталация и 778.59 лева за БГВ.

Вещото лице отговаря и за правилно изчислена стойност на ТЕ отдадена за сградна инсталация и БГВ.

Съгласно действащите за този период ОУ, приети с Решение № ОУ-02/03.02.2014 г. на ДКЕВР– чл.33, ал.1 от ОУ, клиентите на топлофикационното дружество са длъжни в 30 дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет страницата на топлофикация, да заплатят стойността на потребеното количество енергия. Ответникът не оспорва счетоводните вписвания на ищеца, данните по издадените фактури за прогнозна консумация и данните по изравнителните сметки и издадените общи фактури, а според заключението на вещото лице счетоводството на ищеца е водено редовно. Не оспорва и публикуването на месечните дължими суми на интернет страницата на ищеца. Съдът е сезиран със заявлението по чл.410 от ГПК на 04.11.2022г., поради което погасени по давност с изтичане на 3 годишен срок от датата на изискуемостта на съответното вземане са вземанията, чиято изискуемост е настъпила в периода преди 04.11.2019г. или тези за периода от 01.05.2019г. до 01.11.2019г. Тези суми са на стойност от **125.30 лева** според данните, дадени в табличен вид на л. 73 от делото на експерта по СТЕ и са само за ТЕ.

От заключението на вещото лице по ССЧЕ се установява, че общото

задължение на ответника към ищеца се формира по прогнозни стойности в размер на 1015.11 лева като не е имало изравняване. Няма плащане на сумите за абоната като начислените суми възлизат на **1100.38 лева** за ТЕ и за стойност на услуга за ДР е **33.61 лева**, като лихвата е от **7.14 лева**. Дало е заключение и за обезщетението за забавата върху главницата за ТЕ, която е в размер на **180.63 лева**. Или според заключението на експерта главницата е в общ размер на 1133.99 лева – 1100.38 лева за ТЕ и 33.61 лева за ДР и лихвата е от 187.77 лева – 180.63 лева за лихва върху главницата за ТЕ и 7.14 лева за лихвата върху стойността на услугата за ДР. След приспадане на сумите, покрити с давност, а именно от сумата за БГВ като се извадят стойностите за месеците май, юни, юли, август, септември и октомври на 2019г, в размер на 125.30 лева, остават дължими **975.08 лева** за главницата за ТЕ с **180.63 лева** лихва, от **33.61 лева** за стойност на услуга за дялово разпределение и от сумата за лихва от **7.14 лева**.

Исковете са частично основателни съобразно стореното възражение за давност и следва да бъдат уважени с изложените по-горе мотиви на съда.

Останалите възражения на ответната страна са неоснователни.

По исковете по чл.86 ЗЗД с оглед основателността на исковете за главница, то следва да бъде присъдена и лихвата за забава и законовата такава.

С оглед изхода от настоящото дело и съобразно чл.78, ал.1 от ГПК и вмененото с ТР 4/2013г. на ОСГКТ т.12 задължение за иския съд да присъди с решението си и разноските в заповедното производство, то в тежест на ответника следва да се възложат разноските по исковото и заповедното производства съобразно уважената част или сумата от **949 лева**, която е редуциран сбор от 150 лева сборна такса по гр.дело с № 2560/2023г, и ч.гр.дело с № 59807/ 2022г по описа на СРС, по 400 лева за възнаграждения на вещи лица и 100 лева за възнаграждение за юрисконсулт – от по 50 лева за двете производства.

По разноските на ответната страна и на основание чл.78, ал.3 от ГПК и ТР № 4/ 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГКТ има право на разноски съобразно уважената част от исковите претенции, които е сторила в исковото и в заповедното такова. Видно е от представения договор за правна помощ и съдействие от 18.02.2023г. и пълномощно от същата дата, както и от

договор за правна защита и съдействие от 30.11.2022г. и пълномощно от същата дата е, че ответната страна А. е упълномощила адв. Любомиров, който е преупълномощил адв. Илчев да я представлява по образуваното спрямо нея гр.дело с № 2560/2023г. и по ч.гр.дело с № 59807/ 2022г. като и по двете представителства ѝ е била с оказана правна помощ по смисъла на чл.38, ал.2 от ЗА. За предявените иски се търси възнаграждение от 500 лева за главницата и от по 400 лева за всеки един от останалите три иска - за главницата за ДР и за мораторната лихва, и от по 400 лева за всички иски за подаденото възражение в заповедното дело. Съгласно нормата на чл. 2, ал.2 от НМРАВ съдът сам определя възнагражденията по предоставената безплатна правна помощ, като според текста на чл. 38, ал.2 от ЗА този размер не може да бъде по – нисък от минимално-определените, а според разпоредбата на чл.2, ал.5 от НМРАВ възнагражденията са дължими за всеки един от предявените иски, какъвто е конкретния. Или разноските в полза на ответната страна, а именно за възнаграждение на адвокат следва да бъдат присъдени в редуциран размер съобразно отхвърлената част от исковите претенции съобразно приложените списък по чл.80 от ГПК в исковото производство и заповедното, което е сума от **199 лева** общо разноси по гр.дело с № 2560/ 2023г. и по гр.дело с № 59807/ 2022г. От нея **100 лева** следва да бъдат заплатени на адв. Любомиров и **99 лева** на адв. Б. по заповедното дело.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/, че **Р. К. А. с ЕГН ******* и постоянен адрес в гр. С/адрес/ със съдебен адрес в Со/адрес/ **дължи** на „Т...” ЕАД сумата от **975.08 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.11.2019г. до м.04.2021г. вкл. ведно със законовата лихва за забава от датата на сезиране на съда – 03.11.2022г. до окончателното плащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата до пълния размер от **1100,38 лв. ; 180,63 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2020г. до 19.10.2022г., както и за сумата в

размер на **33,61 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.10.2019г. до м.04.2021г. вкл. и законна лихва за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение до изплащане на задължението и сумата от **7,14 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главница от 33.61 лева за периода от 01.12.2029г. до 19.10.2022г., за които суми по ч. гр. дело № 59807/ 2022 г. по описа на СРС, 144 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от датата 16.11.2022г. и

ОСЪЖДА Р. К. А. с ЕГН ***** и постоянен адрес в гр. С/адрес/ със съдебен адрес в С/адрес/, ет.1 да **заплати** на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/ на основание чл.78, ал. 1 от ГПК сумата от **949 лева** – съдебно-деловодни разноски по гр.дело № 2560/ 2023г. и ч.гр.дело № 59807/ 2022г. по описа на СРС и

ОСЪЖДА „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/ да **заплати** на основание чл.78, ал.3 от ГПК и ТР № 4/ 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК във вр. с чл. 38, ал.2 от ЗА на **К. И. Б., ЕГН ******* по договор за правна помощ и съдействие от 30.11.2022г. възнаграждение за процесуално представителство на Р. К. А. по гр.дело с № 59807/ 2022г. в размер от **99 лева** и

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК във вр. с чл. 38, ал.2 от ЗА „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/ да **заплати** на **М.Л.Л., ЕГН ******* по договор за правна помощ и съдействие от 18.02.2023г. възнаграждение за процесуално представителство на Р. К. А. по гр.дело с № 2560/ 2023г. в размер от **100 лева**.

Решението е постановено с участието на лице – помагач на ищеца дружество „...“ ЕООД и може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____